

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 171
Din data de 07.03.2017

Dosar nr.: 371/2016
Petiția nr.: 3244/24.05.2016
Potent: ..
Reclamat: ..
Obiect: afirmații cu caracter discriminatoriu

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petenților

I.1.1. ...

I.2. Numele și reședința reclamatelor

I.2.1. ...

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petentul se consideră discriminat prin prisma afirmațiilor făcute de partea reclamată în cadrul unei emisiuni televizate, ce aduc atingere cetățenilor de naționalitate maghiară

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresele înregistrate sub nr. 3244/10.06.2016 și nr. 3674/10.06.2016 au fost citate părțile din dosar, pentru termenul stabilit la data de 23.06.2016. La termen, părțile nu au fost prezente.

3.3. Prin adresele înregistrate sub nr. 4227/11.07.2016 au fost recitate părțile din dosar, pentru termenul stabilit la data de 28.07.2016. La termen, partea reclamată a fost prezentă.

3.4. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin intermediul memoriului înregistrat sub nr. 3244/24.05.2016, petentul arată că în cadrul emisiunii „Dezbatere Electorală” din data de 16.05.2016, partea reclamată a făcut o serie de afirmații legate de cetățenii maghiari. Reclamatul a spus despre societatea Transurban S.A. că „*acolo în jur de 80% sunt cetățeni de etnie maghiară*”, precizând anterior că foarte mulți șoferi aveau afaceri pe care le-au făcut din banii primăriei și că autoritățile acordau subvenții și ei furau motorină.

4.1.1.1. Petentul consideră că, prin prisma acestor afirmații, reclamatul a susținut că cetățenii maghiari ar fi în principiu hoți, din moment ce aceștia fură motorină și în propoziția următoare susține că 80% sunt angajați cetățeni de etnie maghiară.

4.1.2. De asemenea, afirmațiile părții reclamate în legătură cu greva inițiată de angajații societății, în care a menționat că ar fi o piesă de campanie electorală stimulată de petent și că societatea este unguerească, unde configurația etnică ar fi doar a cetățenilor de etnie maghiară, alte etnii ajungând extrem de greu în cadrul acestei societăți, sunt considerate ca fiind nefondate, jignitoare la adresa minorității maghiare și contrare oricărei conduite normale sau deontologii politice, cu atât mai mult cu cât reclamatul este o persoană cu funcție publică.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. La termenul de audieri din data de 28.07.2016, partea reclamată susține că cele relatate de petent nu sunt reale și menționează că la companiile private maghiare este obligatoriu să fie cunoscută limba maghiară, neputând fi angajat dacă nu îndeplinești această condiție. Partea reclamată recunoaște faptul că a susținut că există șoferi care „sunt hoți”

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (C.N.C.D.) trebuie să analizeze afirmațiile făcute la adresa cetățenilor maghiari în cadrul emisiunii „Dezbatere Electorală” din data de 16.05.2016.

5.2. În drept, conform art. 15 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată, „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.*”

5.3. Afirmațiile ce fac obiectul prezentei sesizări, afirmații cu caracter discriminatoriu la adresa persoanelor de naționalitate maghiară, creează o atmosferă ostilă, degradantă, umilitoare la adresa tuturor persoanelor de naționalitate maghiară. Astfel, sunt incidente și prevederile art. 15 al **O.G. nr. 137/2000**.

5.3.1. Libertatea de exprimare este un drept esențial într-o democrație, însă nu este un drept absolut.

5.4. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (cunoscut în general sub denumirea de **Convenția europeană a drepturilor omului**, în continuare **Convenția**) prevede, la art. 10 alin. 2, limitarea libertății de exprimare: „*Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.*” Prin urmare, în conformitate cu acest tratat internațional, în Europa libertatea de exprimare nu este un drept absolut. Nu este lipsit de relevanță nici faptul că libertatea de exprimare este singurul drept cu privire la care **Convenția** subliniază: „*comportă îndatoriri și responsabilități*”. Totodată art. 17 al **Convenției** interzice abuzul de drept: „*Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de această convenție.*”

5.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) analizează, în ordine, următoarele aspecte:

- existența unei limitări a libertății de exprimare;
- legalitatea restrângerii libertății de exprimare prin
 - existența unei norme juridice care prevede restrângerea;
 - calitatea normei juridice, și anume
 - accesibilitatea;
 - precizitatea;
 - previzibilitatea normei;
- legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de **Convenție** (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);
- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

5.6. Legitimitatea sancționării este dată prin nevoia de a proteja, în principal, reputația și drepturile altora, dar se poate invoca, spre exemplu, și siguranța publică, apărarea ordinii, protecția moralei etc.

5.7. Prima cerință, cea a existenței unei prevederi legale, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciem că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.**

5.8. Astfel, **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „*Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt*

criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Ingerința să urmărească un scop legitim

5.9. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de etnia acestora.

5.10. Protecția demnității unei persoane aparținând unui grup vulnerabil, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcarea demnității umane, ca drept constituțional protejat, afirmațiile părții reclamante legate de cetățenii maghiari și anume că, la societatea Transurban S.A. „*acolo în jur de 80% sunt cetățeni de etnie maghiară*”, precizând anterior că foarte mulți șoferi aveau afaceri pe care le-au făcut din banii primăriei și că autoritățile acordau subvenții și ei furau motorină, sau afirmații legate de greva inițiată de angajații societății, în care a menționat că ar fi o piesă de campanie electorală stimulată de petent și că societatea este unguerească, unde configurația etnică ar fi doar a cetățenilor de etnie maghiară, alte etnii ajungând extrem de greu în cadrul acestei societăți, obiect al prezentei sesizări din cadrul emisiunii „Dezbatere Electorală” din data de 16.05.2016, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul naționalitate/etnic;
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de naționalitatea/etnia acestora – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

5.10. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

5.11. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

5.11. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

5.12. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autoritățile naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

5.13. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

5.14. În scopul de a determina dacă afirmațiile părții reclamate legate de cetățenii maghiari și anume că, la societatea Transurban S.A. „*acolo în jur de 80% sunt cetățeni de etnie maghiară*”, precizând anterior că foarte mulți șoferi aveau afaceri pe care le-au făcut din banii primăriei și că autoritățile acordau subvenții și ei furau motorină, sau afirmații legate de greva inițiată de angajații societății, în care a menționat că ar fi o piesă de campanie electorală stimulată de petent și că societatea este ungurească, unde configurația etnică ar fi doar a cetățenilor de etnie maghiară, alte etnii ajungând extrem de greu în cadrul acestei societăți, obiect al prezentei sesizări, constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: obiectivul urmărit de reclamat, contextul în care a avut loc, conținutul afirmațiilor din cadrul emisiunii, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației.

Obiectivul urmărit de reclamat

5.15. Obiectivul urmărit de reclamat este important: a dorit acesta să disemineze opinii legate de acțiuni infracționale (în cazul de față a infracțiunii de furt) sau acțiuni stimulate de persoanele de naționalitate maghiară (greva inițiată de angajații societății) în ceea ce privește persoanele de naționalitate maghiară. În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a reclamatului, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

Contextul în care au fost făcute afirmațiile

5.16. Afirmațiile părții reclamate legate de cetățenii maghiari și anume că, la societatea Transurban S.A. „*acolo în jur de 80% sunt cetățeni de etnie maghiară*”, precizând anterior că foarte mulți șoferi aveau afaceri pe care le-au făcut din banii primăriei și că autoritățile acordau subvenții și ei furau motorină, ori afirmațiile legate de greva inițiată de angajații societății, în care a menționat că ar fi o piesă de campanie electorală stimulată de petent și că societatea este ungurească, unde configurația etnică ar fi doar a cetățenilor de etnie maghiară, alte etnii ajungând extrem de greu în cadrul acestei societăți, obiect al prezentei sesizări, au fost făcute în cadrul emisiunii „Dezbatere Electorală” din data de 16.05.2016.

5.17. Prin apărările formulate, partea reclamată a subliniat faptul că cele relatate de petent nu sunt reale și că la companiile private maghiare este obligatoriu să fie cunoscută limba maghiară, neputând fi angajat dacă nu îndeplinești această condiție. De asemenea, partea reclamată a recunoscut că a susținut faptul că există șoferi care „sunt hoți”.

Conținutul afirmațiilor din cadrul emisiunii

5.18. După cum am arătat anterior nu se poate disocia între acțiunile infracționale (în cazul de față a infracțiunii de furt) sau acțiuni stimulate de persoanele de naționalitate maghiară (greva inițiată de angajații societății) și apartenența acestor grupuri de persoane la naționalitatea maghiară.

5.19. În apărarea sa, partea reclamată arată faptul că la companiile private maghiare este obligatoriu să fie cunoscută limba maghiară, neputând fi angajat dacă nu îndeplinești această condiție.

Rolul în societate a părții reclamate în prezenta cauză

5.20. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului afirmațiilor ce fac obiectul prezentei cauze, făcute în cadrul emisiunii „Dezbateri Electorale” din data de 16.05.2016, supuse controlului este determinantă. Partea reclamată ocupă o funcție publică, acest aspect având un impact asupra societății civile. În acest caz, reclamatul avea toată libertatea să se exprime cu privire la anumite situații care se petrec în societatea civilă, însă nu pot fi acceptate stereotipuri legate de criteriul naționalității.

Concluzii

5.21. Colegiul director reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării.

5.21.1. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabile de dezvoltare.

5.22. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și pe acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.”

5.23. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că “libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirii personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de către opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică”.

5.24. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discutări a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra.

5.25. În speța de față se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată depășind limitarea la simple afirmații legate de acțiuni ce se petrec în societatea civilă, exprimându-și opinia cu privire la acestea în întregul său. Atitudinea și modul de manifestare a părții reclamate au condus la lezarea demnității întregii comunități de persoane care aparțin naționalității maghiare, fiind creat un sentiment de inferioritate a acestor grupuri de persoane.

5.26. Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general cât și de către persoane care ocupă funcții publice, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără niciun fel de deosebire.

5.27. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori, pe baza jurisprudenței că aceasta nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

5.28. Partea reclamată ocupă funcție publică, fiind Primarul municipiului Satu Mare și are un puternic impact asupra societății civile. Cu siguranță se pot aduce critici privind acțiunile infracționale ce se petrec în societate (în prezenta speță în special infracțiunea de furt) sau acțiuni stimulate de persoanele de naționalitate maghiară (greva inițiată de angajații societății), însă aprecierile asupra acestor aspecte nu ar trebui să producă lezarea demnității personale.

5.29. Afirmațiile ce fac obiectul prezentei cauze, făcute în cadrul emisiunii „Dezbatere Electorală” din data de 16.05.2016 au fost de natură a crea o atmosferă ostilă, fapta fiind cu atât mai gravă cu cât s-a produs în spațiul public (emisiunea „Dezbatere Electorală”).

5.30. Exercițarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități, astfel încât este de dorit să fie evitate afirmațiile care ofensează în mod gratuit fără a duce la un progres al relațiilor umane.

5.31. Afirmațiile ce fac referire la persoanele de naționalitate maghiară nu duc la un progres al relațiilor umane, ci, din contră, întăresc stereotipurile negative față de aceste grupuri de persoane, având ca efect discriminarea la școală, la angajare, la accesul la servicii și locuri publice etc.

5.32. Toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar să se sancționeze orice formă de expresii care promovează ura bazată pe intoleranță.

5.33. Se impune astfel descurajarea încălcării dreptului la demnitate, indiferent de calitatea persoanelor care comit orice fel de fapte sau inițiază orice fel de acțiuni.

5.34. Prin urmare fapta reclamatului care reprezintă obiectul petiției, nu este protejată de art. 10 al *Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale*.

5.35. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colecția de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagărdării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”.

5.36. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: *“orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”*

5.37. Colegiul director reține faptul că afirmațiile părții reclamate legate de cetățenii maghiari și anume că, la societatea Transurban S.A. „*acolo în jur de 80% sunt cetățeni de etnie maghiară*”, precizând anterior că foarte mulți șoferi aveau afaceri pe care le-au făcut din banii primăriei și că autoritățile acordau subvenții și ei furau motorină, sau afirmațiile legate de

greva inițiată de angajații societății, în care a menționat că ar fi o piesă de campanie electorală stimulată de petent și că societatea este unguerească, unde configurația etnică ar fi doar a cetățenilor de etnie maghiară, alte etnii ajungând extrem de greu în cadrul acestei societăți, ce fac obiectul prezentei cauze au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constatând astfel săvârșirea unei fapte de discriminare.

5.38. Pentru considerentele de mai sus, cu unanimitate de voturi, Colegiul director **constată săvârșirea faptei de discriminare** constând în încălcarea demnității umane a persoanelor de naționalitate maghiară potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată și sancționarea reclamatul Coica Costel Dorel, **cu avertisment.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Afirmațiile părții reclamate făcute în cadrul emisiunii „Dezbatere Electorală” din data de 16.05.2016, legate de acțiunile infracționale (în cazul de față a infracțiunii de furt) sau acțiuni stimulate de persoanele de naționalitate maghiară (greva inițiată de angajații societății) au caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Colegiul Director consideră că faptele mai sus menționate intră sub incidența prevederilor **art. 5 alin. 2 lit.a coroborat cu art. 7 alin. 3 din Ordonanța nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor (*actualizată*)** conform căroră sancțiunea aplicabilă este **avertisment**. *“Art.5 alin(2) Sancțiunile contravenționale principale sunt: a) avertismentul; Art.7 alin.(1) Avertismentul constă în atenționarea verbală sau scrisă a contravenientului asupra pericolului social al faptei săvârșite, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale. Alin.(2) Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă și alin. (3) Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede aceasta sancțiune.”*â

3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Hotărâre motivată în drept/ redactată de: A.C.F./B.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.